

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

აგლაძე რაფიელ ილიას ძე

აგლაძე რაფიელ

აგლაძე რაფიელ ილიას ძე [16 (29). XII. 1911, თბილისი, – 17. IV. 1989, იქვე], ელექტოქიმიკოსი და ელექტრომეტალურგი. საქართველო. მეცნი. აკად. აკადემიკოსი (1946). ტექ. მეცნი. დოქტორი (1944), პროფესორი (1944), საქართველო. მეცნი. დამს. მოღვაწე (1963). საქართველო. დამს. გამომგონებელი.

დაამთავრა საქართველო. ინდუსტრ. ინ-ტი (1935), მოსკოვის დ. მენდელეევის სახ. ქიმიკ.-ტექნოლოგ. ინ-ტის ასპირანტურა (1938). საქართველო. პოლიტექ. ინ-ტის პროფესორი 1944-იდან და ელექტროქიმიკოსი. წარმოებათა ტექნოლოგ. კათედრის გამგე (1944–85). საქართველო. მეცნი. აკად. ვიცე-პრეზიდენტი (1947 – 51), საქართველო. მეცნი. აკად. ლითონისა და სამთო საქმის ინ-ტის დაარსების ინიციატორი და მისი პირველი დირექტორი (1944–51), გამოყენებითი ქიმიკ. და ელექტროქიმიკოსი. (ამჟამად რ. აგლაძის სახ. არაორგ. ქიმიკ. და ელექტროქიმიკოსი.) ინ-ტის დამაარსებელი და დირექტორი (1956– 60), ამავე ინ-ტის ელექტროქიმიკოსი და ელექტრომეტალურგ. განყ-ბის გამგე (1956-იდან), საქართველო. მეცნი. აკად. სამეცნი. ჟურნ. „მეცნიერება და ტექნიკის“ გამომცემის ინიციატორი და პირველი რედაქტორი (1949–51). ა-ის ხელმძღვანელობით გესტაფონის ფეროშენადნობთა ქ-ნაში დაინერგა ზესუფთა ლითონური მანგანუმის მიღების ელექტროლიზური მეთოდი. ამ სამუშაოსათვის ა-მ სსრკ სახელმწ. პრემია მიიღო (1943). რუსთავის ქიმიკ. ქ-ნაში მან დაინერგა კალიუმპერმანგანატის მიღების ორიგინ. მეთოდი (სსრკ სახ. მეურნ. მიღწევათა გამოფენაზე დაჯილდოვდა ოქროს მედლით, 1962). პ. მელიქიძევილის სახ. პრემიის ლაურეატი (1977). სსრკ II და III მოწვევების უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი.

მიღებული აქვს სახელმწ. ჯილდოები.

თბზ.: მანგანუმის ელექტროქიმია, თბ., 1956 - 80; გამოყენებითი ელექტროქიმია, თბ., 1973 (თანაავტ. ნ. ჰოფმანი); იონურ ლღობილთა ელექტრომეტალურგია, თბ., 1983 (თანაავტ. ა. ავალიანი); Прикладная электрохимия, М., 1984 (თანაავტ.).

ლიტ.: რაფიელ აგლაძე (1911 -1989). ბიობიბლიოგრაფია, თბ., 1991.
